

Sjoerd Knibbeler jaagt het onmogelijke na

Galerie

Sjoerd Knibbeler, ‘Travelling past matter’

T/m 27 mei bij
Galerie LhGWR,
Den Haag.

Inl: liefhertje.nl

Door onze medewerker **Sandra Smets**

De eerste poging tot een reis naar de maan dateert volgens een legende uit de 16de eeuw. Wan Hu bevestigde 47 vuurpijlen aan een stoel, een enorme explosie volgde, en weg was hij.

Hoewel niet bevestigd is dat hij inderdaad op de maan landde, komt Wan Hu voor in een film van Sjoerd Knibbeler over maanreizen, samen met Jules Verne, Fritz Lang.

De film vertelt dat Lang zelf een raketontwerper inhuurde en dat hij vanwege een scène in zijn sf-film *Woman on the Moon* wordt beschouwd als uitvinder van de *countdown* - wat betekent dat ook de ruimtevaart naar de kunsten keek. De gemakkelijke film levert meer op dan anekdotische wetenswaardigheden. Het brengt met alle historische beelden namelijk ook een wonderlijke gedachte teweeg: de maan is cultureel erfgoed.

Dat komt natuurlijk door de vele dromerige zwart-witbeelden en daar draagt Knibbeler als fotograaf in een grote solotentoonstelling bij LhGWR een steentje aan bij.

Hiervoor ging hij thuis van mdf ruimtestations nabouwen, afgekeken van films en historische nooit-uitgevoerde ontwerpen. Dit ging hij fotograferen.

Sjoerd Knibbeler: ‘Modell E’ en ‘Annex’ (onder), 2017

Dat leverde magische beelden op. Er lijkt een soort maanstof op te liggen, iets waar geen instagramfilter voor bestaat. Om dit te bewerkstelligen reisde hij met de maquettes naar het platteland om ze bij volle maan te fotograferen.

Die omslachtigheid loont. Het lijken beelden van een andere planeet, en uit een andere tijd: hebben mensen ooit geloofd dat zulke onwaarschijnlijke creaties konden opstijgen?

Knibbeler valt voor fantasten, maar is er zelf ook een. Zijn vaak abstracte foto's ontstaan doordat hij denkt „laat ik eens een tornado nabouwen” (stofzuiger, aquarium, YouTube-instructies) of „hoe maak ik een vallende ster” (meteoriet kopen, TU Delft, luchturbines).

Het zijn uitvindendromen: iets onmogelijks najagen en dat toch voor elkaar boksen. Dat de draderige, pluizige, mistige foto's daarvan niet allemaal overtuigen, kan niet verbazen: bij het ware experiment is het resultaat ongewis.

Knibbelers ruimtevaartfoto's zijn het hoogtepunt in zijn tentoonstelling, omdat ze gaan over vertes, verlangens die Verne, Meliès en Kentridge inspireerden. Maar ja.

Wat de maan was voor de twintigste eeuw, is Mars voor de komende generaties en hun HR-apparatuur. Het is afwachten of die net zo'n mooie kunstgeschiedenis geschonken krijgt.